

[Energiministeren]

holdt den vurdering, som jeg på grundlag af de foreløbige indikationer må have af sagen, nemlig at det bedste vil være at finde de bedste afsætningsmarkeder og så sælge gassen så godt som muligt på de bedste typer af markeder. Det vil kræve en investeringsudvidelse – det vil ajourføringen under alle omstændigheder nødvendiggøre på grund af de omkostninger, der ligger i det – men vi vil altså få mest for de investeringer ved at gå til de bedste markeder.

For nærværende undersøges altså hele spekteret af muligheder, også en marginal større eksport af gassen og en række andre ting. De foreløbige indikationer peger i den retning, jeg her har nævnt, men jeg mener, vi i folketinget i almindelighed må tage stilling til disse spørgsmål.

Her mener jeg også, man må erkende, at det, hr. Arne Christiansen ved forskellige lejligheder – og også her i dag – har redegjort for vedrørende venstres stilling til disse spørgsmål, må tillægges en ganske stor betydning. Jeg mener, at en debat om ophævelsen af den geografiske begrænsning, som er en del af definitionen af fase I, er noget, vi bør gå til med en meget stor grad af åbenhed. Et andet element i den opdeling af faserne var mængden af gas, og den overskrider vi ikke. Vi taler stadig væk om salg og afsætning af den mængde gas, som fase I også var defineret ved.

Den tredje definition var den investeringsramme, der alt i alt var tale om. Den skal vi under alle omstændigheder gøre noget ved, bl. a. på grund af de udviklingstendenser, som anlægsarbejdet i Naturgas Syds område har illustreret.

De tendenser var fru Annelise Gotfredsen inde på, som på så meget andet. Jeg vil sige, at der er ikke hold i talen om, at folketinget blev forholdt væsentlige oplysninger i forbindelse med beslutningsgrundlaget, når man ser på økonomien i de regionale selskabers anlægsaktiviteter. Det, som har givet den egentlige fordyrelse, er, at man – for at sige det meget firkantet – har slået større brød op, end systemet i almindelighed var indrettet til at skulle bage i Naturgas Syd.

Hvis alle andre regioner havde haft samme ambitionsniveau med hensyn til antallet af ledningsstrækninger, diametrene i ledningerne osv., var projektet vokset langt ud over alle bredder. Det er det, der har givet, om jeg

så må sige, nettoforøgelsen – ud over nogle andre elementer, som er mere normale, prisudviklingen osv. Det er den mere styringsprægede problemstilling, der nødvendiggør en justering.

Fru Annelise Gotfredsen mener, at det er fremmed for dansk mentalitet osv. Det var der måske også folk der sagde, dengang vi kloakerede Danmark. Det var også noget, der nødvendiggjorde en vis fælles planlægning. Ikke desto mindre sætter de fleste vel i dag pris på, at det skete med et vist minimum af konsekvens og klarhed. Sådanne fællesløsninger er nødvendige. Varmeforsyningen vil om en generation fra nu af blive set som noget, der ligesom det at have vand ind i et hus og vand ud fra et hus er en naturlig ting, som bedst kan løses i fællesskab. Det tyder alt også på.

Det er forkert, når fru Annelise Gotfredsen siger, at gasafsætningen kun er vurderet i forhold til olie. Bl. a. har man jo på forhånd reserveret alle de områder, der også ville have været bedst for gassen, til kraftvarmen, til kulbaseret opvarmning. Det var nemlig de steder, der økonomisk – set med gasprojektets øjne – også havde været bedst at gå ind i, med de færreste ledningsinvesteringer pr. kunde, men dem har man reserveret til kraftvarmen på forhånd.

Fru Annelise Gotfredsen siger, at man pure har afvist at vurdere langtransporten af varmt vand fra Asnæs. Det er positivt forkert, og hvis fru Annelise Gotfredsen skulle være i tvivl om det, kan hun spørge hr. Gotfredsen. Der er sammen med elværkerne på Sjælland foretaget en detaljeret vurdering af økonomien i at transportere varmt vand fra Asnæs til Københavnsområdet sammenholdt med at udbygge i Københavnsområdet, og elværkerne er enige med energistyrelsen i, at det ikke er en realistisk løsning. Sådan er det. At komme her og påstå, at det er pure afvist, er ikke en form, jeg har særlig stor respekt for.

Spørgsmålet om halm er illustrerende for en del af diskussionen. Energiministeriet har med vores forskningsmidler støttet de eksperimenter, der ligger i at få det første store halmfyrt op at stå. Vi synes, det er en fremragende ting at gøre, og det er da kun, fordi vi har en varmeplanlægning her i Danmark, at vi kan nå et væsentligt stykke i retning af en effektiv udnyttelse af sådanne ressourcer.